

Sedem písmen

Sedem písmen

Šťastie. Sedem písmen... Slovo šťastie nenájdeme v slovníku, lebo pre každého znamená niečo iné. Pre niektorých je to bezvýznamné slovo.. Ale môže sa za ním skrývať radosť, láska, úspech.

Tak v čom spočíva? Čo to vlastne je? Je to drahé auto, moderné bývanie, značkové oblečenie? Nie, nie... Toto sú len materiálne veci, z ktorých si šťastný/ šťastná. Ale iba chvíľu. Toto nie je trvalé šťastie...

Narodila som sa v nedeľu. Vraj nedeľniatka sú šťastné deti. No niekedy to tak nevyzerá.

Moja mamina mi každé ráno, keď ide do roboty dá pusu na líčko a povie mi, že som pre ňu najväčšie šťastie na svete. Že je šťastná, že ma má, aj keď ju niekedy hnevám.

Keď mi je smutno, tak mi povie, že sa mám pozrieť okolo seba, že mám šťastie, že mám dvoch rodičov, že máme kde bývať, že mám ešte babky a aspoň jedného dedka. Lebo napr. moja sesternica už dedka nemá. Že mám izbu sama pre seba, že ráno chodíme do roboty autom, že si môžem vybrať čo budem mať na obed. Mne to všetko ale príde ako samozrejmosť. Ale áno, mamina má pravdu. Niektorí takéto šťastie nemajú. Žijú v zlých podmienkach, nemajú čo jesť a koľkokrát si nemajú ani čo obliecť.

Čo je ale šťastie pre mňa? Ako ho vnímam ja? V prvom rade, že som zdravá. To je najväčšie šťastie. Áno, zdravie. Nie nadarmo sa pri gratulovaní povie „prajem Ti veľa zdravia“. Zdravie je vždy na prvom mieste. Pre mňa určite. Lebo sa bojím lekárov, bojím sa ihly, neviem prehĺtať lieky a neviem si predstaviť byť sama v nemocnici (lebo vraj tam nie je ani wifi). Som šťastná, že moji najbližší sú zdraví, hlavne v tejto ťažkej dobe. Že nás tá zlá choroba obchádza. Že obaja moji rodičia neprišli o prácu.

Ďalej je pre mňa šťastie to, že mám kamarátov. Že aj v tejto ťažkej dobe ich stále mám, že si môžeme zavolať a aspoň raz do týždňa sa s nimi môžem stretnúť. Samozrejme dodržiavame všetky pandemické pokyny. Máme rúško, nestískame sa. Aj keď mi to strašne chýba. Ale som rada aspoň za pár hodín strávených s nimi.

Šťastie mám aj v tom, že mám rodičov, ktorí ma ľúbia, zniesli by mi modré z neba (a ja to niekedy aj zneužívam). Že s nimi trávim veľa času. Že mi pomáhajú a podporujú ma, že mi veľa vecí dovoľia (teraz aj dlhšie telefonovať), a hlavne to, že na mňa

nekričia a nebijú ma.

Myslím si, že šťastie máme v sebe. Že ho vieme nájsť v sebe a musíme si ho udržiavať. Na šťastí musíme sami pracovať. Šťastie si vieme nájsť aj v maličkostiach. Niekedy to vyzerá, hlavne keď sa mi nedarí, že ho nemám. Aj si poplačem, že prečo práve ja. Aj sa hnevám sama na seba. Ale potom dám hlavu hore, neľutujem sa a nevzdávam sa. Šťastie si hľadám v malých veciach a snažím sa z nich tešiť. Niekedy to tak musí byť, že musím byť aj smutná, aj plakať musím, nie len sa usmievať. Potom mi stačí, keď nahnevaná idem von, idem na prechádzku, bicykel, korčule. Skrátka vyvetrám si hlavu a potom, keď sa vrátim, som plná pozitívnej energie a cítim sa lepšie. A znovu som šťastná.

Myslím si, že skutočné a trvalé šťastie môžeme nájsť len v sebe. V tom ako rozmýšľame, ako sa chováme k svojmu okoliu. Nenájdeme ho v peniazoch, veciach ani vo vzťahoch. Máme ho v hlave a v srdci... Len ho musíme nájsť a nemôžeme sa mu brániť. Musíme myslieť pozitívne a tešiť sa z maličkostí!

A na záver ešte pár slov, ktoré som našla na sociálnej sieti:

Čo je šťastie?

Je to káva s priateľmi...

Nečakaný bozk...

Pohľad neznámeho...

Hlas milovaného v telefóne...

Rozkvitnutý kvet...

Závan čerstvého vzduchu...

Nový parfém...

Vydarený obed...

Úsmev dieťaťa...

Obľúbená pesnička v rádiu...

Vrúcne objatia...

Náhla emócia...

Nemysli na zajtrašok, čo budeš robiť a či budeš šťastný.

Užívaj si túto chvíľu, je jediná, ktorú vlastníš.

Si jediný, ktorý ju môže prežiť.

Nemysli na zajtrašok, dýchaj v tomto momente.

Nepýtaj sa, či bude zajtra pršať.

Pozri na mesiac a hviezdy, na tom teraz záleží.

Uži si túto chvíľu, každú emóciu, každý nádych a výdych.

Toto sú tvoje dávky šťastia.

Psst, zavri oči a počúvaj rytmus svojho srdca.

Toto nie je šťastie?... Odin